

der deltager både arbejdsløse og beskæftigede, fastsat en højere befordringsgodtgørelse for de ledige, således at godtgørelsen efter beskatning er af nogenlunde samme størrelse.

Det er i øvrigt et almindeligt skatteretligt princip, der følger af statskattelovens §§ 4-6, at der som hovedregel skal betales skat af alle indtægter, og at der kun er mulighed for skattefri godtgørelse eller fradrag for udgifter, der er forbundet med en aktuell indtjening.

Dette princip er både rimeligt og hensigtsmæssigt, og det er af væsentlig betydning for den forenkling af skattesystemet, som regeringen har tilstræbt med skattereformen. Skattesystemet er efter min opfattelse ikke egnet til at løse de forskellige støttebehov, der kan opstå på specielle områder. Sådanne problemer bør i givet fald løses på en anden måde end ved at ændre skattereglerne.

Spm. nr. S 1433

Til arbejdsministeren (16/2 96) af:

Aage Frandsen (SF):

»Finder ministeren, at det er rimeligt, at det er forbundet med større omkostninger for arbejdsløse at tage på kurser end for lønmodtagere i arbejde, når der er tale om kurser for arbejdsløse betalt af a-kassen eller fagforening?«

Begrundelse

Som det bl.a. er fremgået af artikler i Bornholms Tidende, diskrimineres ikke mindst bornholmske arbejdsløse, som skal på kurser andre steder i landet, ved, at rejsegodtgørelser i forbindelse med kurser betalt af a-kasser eller fagforeninger er skattepligtige.

I en tid, hvor der tales meget om det fornuftige i, at arbejdsløse tager på kurser for at dygtiggøre sig, forekommer det helt urimeligt, at fagforeningen skal straffes ved at skulle beskattes af rejsegodtgørelsen.

Det forekommer ikke logisk i forhold til, at rejsegodtgørelser betalt af arbejdsgiverne for nogle, som er i et ansættelsesforhold, ikke er omfattet af de samme beskatningsregler. Samfundet har vel ikke et mindre behov for, at arbejdsløse kommer på kurser – betalt af a-kasser eller fagforeninger – end lønmodtagere, der er i arbejde.

Det forekommer, at sådanne forskellige regler for arbejdsløse og for lønmodtagere i arbejde modarbejder de intentioner, der også ligger i regeringens erklærede politik om, at arbejdsløse skal gøre, hvad der er muligt for at kvalificere sig til arbejdsmarkedet. Det må efter spørgerens opfattelse vel også omfatte kurser, som er betalt af a-kasser og fagforeninger, på linje med kurser betalt af arbejdsgivere.

Svar (23/2 96)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg har forstået spørgsmålet på den måde, at det vedrører beskatning af befordringstilskud i forbindelse med kurser, som er finansieret af staten, men som f.eks. udbetales af a-kasserne.

Det kan oplyses, at befordringstilskud er skattepligtig indkomst for modtagerne, uanset om de er beskæftigede eller ledige. Beskæftigede kan få befordringsfradrag, mens ledige ikke kan få befordringsfradrag.

Ledige er som følge heraf blevet kompenseret ved at få en forhøjet befordringssats.

- Befordringssatserne er i øjeblikket for
- beskæftigede deltagere i arbejdsmarkedsuddannelser, a-kasse-medlemmer i individuel jobtræning eller a-kasse-medlemmer i puljeforbud: 0,64 kr./km
  - ledige deltagere i arbejdsmarkedsuddannelser eller a-kasse-medlemmer, der har fået tilbud om uddannelse: 1,40 kr./km.

Der er derfor som anført af spørgeren forskellige beskatningsregler for henholdsvis ledige og beskæftigede, der deltager i uddannelse. Det er imidlertid min opfattelse, at man ved at differentiere i satserne har kompenseret for denne forskellighed.

Spm. nr. S 1349

Til udenrigsministeren (8/2 96) af:

Steen Gade (SF):

»Vil regeringen i FAO foreslå, at FAO's forudsigelse om fødevareresituationen forbedres gennem nedsættelse af en tværfaglig analysegruppe, hvor økonomer suppleres med agronomer, hydrologer, biologer samt meteorologer?«